

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ieremiæ Prophetæ Threni Carmine redditi

Latomus, Jacobus

Antverpiae, 1587

Viatoris Et Ivstitiæ Dialogvs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69084](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69084)

Sythonius Boreas, & aquosus abiuit Orion:

Cana recessit hyems:

En mollis Zephyrus genitali vberrimus aura

Germine soluit humum.

Terra parens rerum fundit sua munera circum

Corpore restibili.

Et votis auidi iam responsura coloni

Exilit alma Ceres.

Quid volucrū genus, aut pecudū, nōne omnia grato

Suauiter igne calent?

Quam nos, si nescis, mea lux hoc vrimur igne,

Nos calor iste coquit?

Quem tu diua potes (si vis) extinguere, sola

Quæ facis vt caleam.

Ergo veni mea lux votis optata secundis,

Te mihi da facilem.

Viuamus pariter tempus dum suadet, & ætas,

Et finit ipse Deus.

Surge age: quid gelidi fragosa cacumina montis

Incoluisse iuuat?

Surge veni: quid dura moras innectis amor?

In mea rura veni.

Nos tua Phœbæa cingemus tempora lauro

Sutilibusque rosis.

VIATORIS ET IUSTITIÆ

DIALOGVS.

O Buia progreditur gestu, motuque setero
Fœmina, nec certum quid velit ipsa, liquet.

Frons caperata, manu mirum gestamen vtraque,

Quæ sit, quidque agitet mente, rogare iuuat.

Quam te esse ô mulier dicam? qua voce vocabo?
Nam tali visa est schemate nulla mihi.

I. Iustitia appellor presenti incognita seculo,
Nominis hoc veteres imposuere mihi.

V. Illa ne, quæ quodã populos, & regna regebas,
Et sua tam sanctè iura cuique dabas?

I. Hæc eadem: idcircoque bonis dilecta placebam
Omnibus, & contrà fontibus horror eram.

Per me res stabili gaudebat publica pace,
Me sine spes longæ nulla quietis erat.

V. Has ego sæpe tuas laudes audire recordor,
Atque alias, esses dum mihi nota parum:

Quo magis te lætor coram spectare. sed vnde
Stant adèò in vultu lumina torua tuo?

I. Fit, quia non flector lacrymis, precione, minisue,
Causa nec à recto me trahere vlla potest.

V. Vnde genus? I. Dicã, Cælo sum nata. V. Parètes?
I. Sunt Modus, atque Fides stirpis origo mea.

V. Cur gladium dextra portas, leuaque bilancem?
I. Hæc trutinat causas, percutit ille reos.

V. Auris aperta tibi cur hæc, cur clauditur illa?
I. Panditur hæc iustis, clauditur illa malis.

V. Cur tibi tam pauper cultus? I. Quia viuere iustè
Qui volet, haud magnas ille parabit opes.

V. Cur adeo vrbe procul per deuia rura vagaris
Tristis, & incertas isque redisque vias?

I. Quæro nouas sedes, passim violorque, fugorque,
Penè mihi vt nullus restet in orbe locus.

V. Cur sola es, nec te quisquam comitatur euntem?
Conuenit hoc statui non bene Diua tuo.

I. Quid facerem? soliti me deseruere ministri,
Deque meis vix iam sunt duo trësue super.

V. Qui

V. Qui pote? Iustitiæ quando venerabile nomen
 Tam charum cunctis sueuerit esse locis?

I. Fas mihi sit salua quod res est dicere pace,
 Nec malè vertatur si manifesta loquor:

Hic captus donis, alius prece victus amici,
 Hic spe nescio qua mobilis, ille metu:

A iusto ad fraudes pulso cessere pudore,
 Et mihi iuratam prostituere fidem:

Meque licet prodi quererer, solamque relinqui,
 Questibus ardentes adiiceremque minas:

Exigeremque mihi prestari pacta, fidemque:
 Versa nihil moti terga dedere tamen.

Si permansissent stabiles mea signa sequuti,
 Sors hominum tantis non foret iæta malis.

Quin ipsis etiam multo potiora dedissem
 Præmia, quàm capiant, lucraque certa magis.

V. Sed nunquam referes ad nos vestigia, nunquam
 Ad mala respicies lumine nostra pio?

Discessum culpare tuum quid voce necesse est?
 Qualia sint certè damna secuta vides:

Nam simul ac sedem liquisti virgo, simulque
 Ensis ab officio destitit iste suo;

Cernis vt in peius tulerint sese omnia, quamque
 Absint à solita conditione procul.

Cuncta referre piget miseri lamenta popelli,
 Forsitan & possint tædia ferre tibi:

Vt tamen è grandi decerpam paucula aceruo,
 (Noris ea haud vllò testificante licet)

Impietas latè cunctas bacchata per oras
 Infecit mores quidlibet ausa bonos.

Hæresis immensas vires, & robora sumpsit,
 Postquam vim gladij sensit abesse tui,

Iamque tumens fastu, percellit quicquid auitu est
 Proque pia in folio religione sedet.
 Interea antiquæ lugent pietatis amantes,
 Si tamen est vllis inuenienda locis.
 Calcantur veteres, & sunt sine pondere leges,
 Inuasit iuris cæca libido vicem.
 Pulsa fides, cunctis que subest fallacia rebus,
 Simplicitas premitur, sub pedibusque iacet.
 Artibus, ac fucò sincerum cedere verum
 Cogitur, & laudem qui bene fraudat habet.
 Denique de nobis iam pridem dicere fas est,
 Nil sani à summo vertice adusque pedes.
 Huc ferus accessit Mauors, reliquumque quietis
 Sustulit, atque nouum sparsit vbique nefas.
 Belgica terra prius rebus spectata secundis,
 Quam miseranda modò est, dissimilisque sui?
 Nil adeò infandum tulerit quin illa, feratque,
 Fortunæ nec adhuc spes melioris adest.
 Vix adeò vt videas tot iam de millibus vllam
 In qua non resonet iusta querela domum.
 Per rura, atque vrbes populans incendia miles
 Miscet, & impunè quilibet igne cremat.
 Sumptibus immensis, multoque extructa paratu
 Tecta ruunt passim, nomina sola manent.
 Quam loca multa iacent ausu prostrata nefando
 Puluere sub turpi, ruderibusque suis?
 Cætera ne memorem, exemplum miserabile præbet
 Lopanium, quo se Grudia iactat humus.
 Inclyta Musarum sedes, nunc triste cadauer
 Urbis, & antiquæ nomen inane scholæ.
 ¶ V. Hæc rumore meas dudum venere sub aures,
 Quamque velim casus notior ille mihi est.

Quem

Quem simul audiui, ingemui, ac sine voce refedi,
Attonita, atque dolens fata vicemque loci.

Prodiit hinc studiosa mei, legumque mearum
Multa cohors, locuples hic mihi messis erat.

V. Credo equidem hac multum tibi decessisse ruina.
Ast erat officij non tolerare tui.

Quodque magis flendum est, & acerba morte piadum,
Signaque maioris quod feritatis habet,

Eruere à fundo sacratas numinis ædes

Ætherei, atque ipsum pellere sede Deum:

Vasa pia, & vestes, sceleratos vertere in usus,

Sanctaque sacrilega frangere signa manu,

Virginibus stuprum sacris inferre nefandum,

Vim facere immeritis, & iugulare bonos,

Tot veneranda patrum seculi monumenta prioris

Tollere, peccati res habet ista nihil.

Ad furta, & prædas rabidorum more luporum

Curritur, & violens omnia raptor habet.

Si quis opem rebus læsis à iudice quærat,

Haud quicquam lacrymæ verba, precésue iuuet.

Nempe quid auxiliij quæso ferat ille, scelestas

Furacesque palam qui fouet ipse manus?

Ergo quia erumnæ cumulo grauiore perurgent,

Quam vires ullæ pondera ferre queant:

Diffugiunt passim ciues, & pignora secum

Parua trahunt charæ dulcia membra domus.

Sedibus expulsi propriis aliena frequentant

Limina, & exilij tædia dura ferunt.

Quique domi insuerant traducere molliter æuum,

Nunc omni vitæ commoditate carent.

Vidi ego qui rebus fuerant paulò antè beatis,

Mendicas vacuo tendere ventre manus.

Tota quid hic memorem diris concessa rapinis
 Oppida, quæque solent facta nefanda sequi:
 Facta nefanda, vetet quæ mens generosa referri,
 Quæque reformidet lingua pudica loqui:
 Quæ fugiat meretrix, quæ iniustus prædo recuset,
 Quæque cruore madens horreat ipse latro.
 Ciuibus hinc vacuas vrbes, & rura colonis
 Aspiceret est, miseris cunctaque vasta modis.
 Vox me deficiet, condet labentia Titan
 Lumina, dicendi nec mihi finis erit,
 Omnia si verbis coner tibi Diua referre,
 Quæ populum cogit Martia turba pati.
 Si tu fortassis non tam properanter abîsses,
 Nulla foret tantis facta fenestra malis.
 I. Sponte mea (vt dixi) haud quaquã loca vestra reli-
 Vis, dolus, ac preciũ causa fuere fugæ. (qui:
 Hinc etiam factum, vt fidis viduata ministris
 Non habeam per quos commoda vestra iuuem.
 Iusta querela tua est, fateor, sed prisca redibunt
 Tempora, reddatur si mihi priscus honos.

DIO.